

den, der vil opføre Forsvarsmidler efter en saa storartet Maalestok, hvortil der vil medgaa Hundreder af Millioner, han maa nødvendigvis først gjøre en Beregning og sørge for ved særlig Lov at skaffe Midler tilveie. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) talte Noget om, at vi ikke skulde tage noget Partistandpunkt i dette Spørgsmaal, thi dette var farligt. Jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg slet intet Partistandpunkt tager, jeg holder mest af det, vi have, og ikke af disse Skulesteder for Armeerne, og jeg kan godt for min egen Samvittighed forsvare at blive staaende ved det Nuværende. Forresten vil jeg minde det ærede Medlem —, idet det synes, at han var saa vis paa, at han var paa det rette Spor efter noget Godt, — om et gammelt Ordspog, der siger: Den, der aldrig er tilfreds med sig selv, er sjældent tilfreds med Andre, og Andre endnu sjældnere med ham. Jeg vil endnu engang fremsætte den Lante, at Kjøbenhavn blev befæstet, og at den blev beleiret, og vi saa indsaa Umuligheden af at holde den i Længden, naar vi ikke fik Hjælp andstedes fra, og Fjenden saa indtog det befæstede Kjøbenhavn; jeg kan da kun se een Mulighed for at faae ham ud af Landet, og det var maasse ved at give ham en Milliard for at forlade Landet igjen. Men saa vil jeg nok bede de Herrer betænke, hvilken Stemmning det vilde bringe i Befolkningen, og om de tro, at ret mange af det danske Folk vilde takke de Medlemmer, der havde gjort saa store Anstrængelser for at faae Kjøbenhavn befæstet; dette vil jeg overlade til Enhver at anstille Betragtninger over.

Dinesen: Det ærede Medlem synes altsaa, at det var bedre at give Fjenden Milliarder uden at gjøre Modstand. — Jeg har forøvrigt begjæret Ordet for at gjøre en kort Bemærkning mod det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) med Hensyn til den Maade, hvorpaa han omtalte den Stilling til Statsespørgsmaalet, som indtages af de ærede Medlemmer for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen) og mig. Vi have baade i Aar og forrige Aar søgt at stille os saa aabent, tydeligt og klart til denne Sag som muligt, vi have baaret Forslag frem her i Thinget efter hvis Vedtagelse Regjeringens og Representationens Tilslutning til denne Sag vilde være givet, og det have vi gjort i den Hensigt at gavne Sagen paa det Bedste uden nogenformelt Bihensigt. Nu tillægger den ærede Folkethingsmand os den Bihensigt, at vi kun have gjort det for den Eventualitet at skulle gaa visse Kampe imøde i visse Kredse, som om vi havde andre Hensigter med de Forslag, vi have stillet her i Thinget, end at fremme Sagen. Det ærede Medlem har en sørgelig Genfskab i den Retning, at han, naar han taler imod sine Modstandere, altid

skal underlægge dem saadanne Hensigter, som ikke ligge i de Forslag, de stille, eller i de Ord, de udtale. Jeg benægter det ærede Medlems Ret til at tillægge os saadanne Bihensigter, og jeg haaber, at han ikke vil finde det forunderligt, at jeg, naar man den ene Gang efter den anden hører det ærede Medlem tale paa den Maade, minder ham om det gamle Ord, som siger: Lyy tror, at hver Mand stjæler.

Holstein-Ledreborg: Jeg vil kun bemærke til det ærede Medlem, at den Maade, hvorpaa han efter sit Forslag søger at fremme Indførelsen af en Indkomstskat paa, er, hvis den er alvorlig ment, saa overordentlig ufskyldig, at jeg ikke troede det muligt for det ærede Medlem at have ment den alvorlig. Naar jeg derhos tager Hensyn til det ærede Medlems Fortid og navnlig til det ærede Medlems Begivenheder i de sidste Aars Tid, saa er den Formodning ingenlunde saa langt borte, at det ærede Medlem kan gjøre en hel Del med Hensyn til visse Kampe; det ærede Medlem har i det Mindste præsteret mange alvorlige og ikke alvorlige Ting — (Dinesen: Hvornaar?) — For Exempel isjor Foraar; jeg vil blot erindre om den Maade, hvorpaa det ærede Medlem styrkede Overenskomsten, fæstnede og udviklede den. Sele det solide, alvorlige og moralske Standpunkt, som det ærede Medlem den Gang indtog, berettiger mig til at antage, at der ogsaa herfor i det ærede Medlems Forslag til en Indkomstbestatning maasse laa, hvad jeg vilde kalde højere politiske Momenter til Grund, og det saameget mere, som jeg aldeles ikke fornaar at se, hvorledes Nogen, der for Alvor vil indføre en Indkomstskat, kan stille et Forslag som dette, der ikke giver den allerfjerdeste Garanti; thi det er virkelig overskødig i en Lov at sætte, at man om nogen Tid godt kan blive enig om Noget. Naar man bruger en Lov til nærmere at lade Verden vide, at man ikke har Noget imod en Indkomstskat, saa indser jeg ikke, at den Bæst, man saaledes giver Verden, har nogenformelt Interesse for dem, der se paa Sagen her i Salen, men ganske vist kan det have Betydning under visse Kampe. Det ærede Medlem maa altsaa undskyldes, at jeg, trods min Mangel paa Berettigelse, bliver staaende ved min Opfattelse. — Med Hensyn til den høitagede Conseilspræsidents Ytringer i Anledning af en Udtalelse af mig vil jeg kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har brugt den nævnte Udtalelse. Den ærede Conseilspræsident sagde, at jeg havde indrømmet, at det var overordentlig vanskeligt at komme til noget Resultat med Hensyn til denne Indkomstskat, og da jeg havde indrømmet dette, sluttede den ærede Conseilspræsident deraf, at jeg da ogsaa burde frasælde min Modstand for at fremme dette Spørgsmaal. En saadan Ytring har jeg ikke fremsat; jeg har tværtimod udtrykkelig fremhævet, at det var fra den anden Side, at